

drage kan man fritage Skatteydere, der gøre Selvangivelse, fra at opgive mere, end at hans Kapitalindkomst har oversteget hans Nettoindkomst. Andet har man nemlig ikke Brug for, og kan man fritage ham for det, indeholder det en yderligere Opfordring til den paagældende om at fremkomme med Selvangivelse. Der kommer atter dette frem, som jeg fremhævede før, at saa snart man vil gaa til at tvinge Skatteydere, der bruge Selvangivelse, til at røre ved Gælden og deres øvrige Forhold i større Maalestok, vil man afskrække Folk fra at bruge Selvangivelse. Dette anbefaler jeg altsaa til nærmere Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling, idet jeg til Slutning kun skal gøre den Bemærkning, at jeg kunde ønske, at man tillige vilde foretage en Forandring i den Bestemmelse, der angaar Opkrævning af Skatterne. Det er en Bestemmelse, som findes i Forslagets § 38, og den lyder saaledes: „Skatten forfalder til Betaling af Yderne den 1ste April og den 1ste Oktober, hver Gang med Halvdelen for det forløbne Halvaar.“ Det er jo Regeringen selv, der har affattet Bestemmelsen saaledes, men jeg tror ikke, at den er heldig, hvad jeg først nu er bleven opmærksom paa. Den vil nemlig lede til, at man for Eksempel i Kjøbenhavn kommer til at betale Statsindkomstskat 2 Gange om Aaret, medens man betaler Indkomstskat til Kommunen 4 Gange om Aaret. Vi faa altsaa to store og to smaa Kvartaler ud af det. Og hvad der saaledes gælder Kjøbenhavn, gælder ganske sikkert Købstæderne og en Del af Landkommunerne. Man kan meget let rette Forholdet ved at opstille den Regel, at Statsindkomstskatten forfalder samtidig med den kommunale Skat og opkræves til samme Tider som denne.

Neergaard: Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Jeg tror, at der rundt omkring i Landet er Ønsker om, at det maa blive gennemført, og naar det netop ønskes af dem, der skulle betale denne Skat, saa ligger det i Sagens Natur, at det ikke netop er, fordi de ønske at betale Skatten, thi en ny Skat er jo ikke noget saa uhyre glædeligt, men det ligger i, at man ved Gennemførelsen af denne Reform opnaar en anden Reform, nemlig den, om hvilken vi raadsloge i Gaar. Det er derfor naturligt og kan ikke undgaas, at man ved sin Afstemning i denne Sag maa tage Hensyn til, om man derigennem opnaar saa meget, at man vil kunne gaa

med til dette Lovforslag. Jeg skal i det store og hele sige, at jeg for min Part kan anbefale Forslaget, skønt jeg ganske vist kunde have ønsket, at man havde naaet et større Tilskud til Kommunerne i Lighed med, hvad der var foreslaaet i Betænkningen i Fjor. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse gøre en kort Bemærkning om den Sag, der var til Behandling i Gaar. Jeg kan ikke andet end beklage, at den lille Henstilling, der er sket i Udvalget, ikke er bleven tagen til Følge. Det er jo anerkendt, at naar man har forelagt en Indkomst- og Formueskat, er det i og for sig ikke Meningen dermed at berige Statskassen. Meningen er faktisk den, at man vil støtte de overbebyrdede Kommuner og særlig det overbebyrdede Hartkorn, og man har ikke tænkt sig nogen større Indtægt for Statskassen, idet det endog er budgetteret, at der vil blive Underskud. Jeg beklager derfor, at det lille Forslag, der var stillet af et lille Mindretal i Udvalget om, at Overskuddet, hvis der blev et saadant, skulde fordeles efter Forholdstal til Kommunerne, hverken fandt Tilslutning hos Udvalget eller hos den højtærede Minister. Uden at komme videre ind derpaa, skal jeg blot bemærke, at naar det blev sagt af den højtærede Minister, at man ikke saaledes kunde binde Anvendelsen af disse Indtægter, saa bleve jo dog visse Indtægter ved Lovforslaget i Gaar bundne for Fremtiden, ikke blot den faste Indtægt ved Ligningsskatten, men ogsaa de vækslende Indtægter gennem Bygningsafgiften. Men det kan jo ikke nytte at komme ind paa det, man maa nøjes med, hvad man har, og jeg skal i det hele kunne anbefale Lovforslaget.

Den største Ændring, der er foreslaaet, er jo, som bekendt, Forandringen fra en Formueskat til en Kapitalskat. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad den ærede Ordfører har omtalt, om Bekostningen og Byrderne ved den af Regeringen foreslaaede Formueskat, men jeg skal bemærke, at jeg er og har altid været imod en Formueskat, som blev lagt paa al Formue, baade paa rørlig Ejendom og paa Jord, og jeg har været det, ikke fordi jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i, at den Indtægt, der stammer fra Formue, bør beskattes højere end den, der kommer ved Arbejde, men fordi en saadan Skat altid sikkert vil forfordele Landbruget. Det er nævnt fra forskellig Side, baade af et æret Medlem (Breinholt-Vandborg) og af den ærede Minister, at det maatte anses for faktisk, at her vilde ske en Dobbelt-